

at Statsværdierne Aar for Aar forøges, idet der kommer flere og flere Anlæg til, og det er den Forøgelse, der har bevirket det regnskabsmæssige eller tilsyneladende Kasseunderskud. Det forekommer mig, at paa dette Punkt har det ærede Medlem for Løvel set fuldstændig rigtigt, og det er vanskeligt for mig at følge de Betæneligheder, som det ærede Medlem for Æbeltoft fremførte. Man maa nemlig erindre, at selv om det ærede Medlem for Æbeltoft mente, at Jernbanerne, Havnene og Bygningerne ikke have den Værdi, som man har givet for dem, saa maa de dog have nogen Værdi, og den Værdi ville de stadig vedblive at repræsentere; denne Værdi maa være et Plus i Statsformuen fremfor den Tilstand, der var, før disse Ting bleve anlagte og byggede. Det maatte være muligt eventuelt at sælge vore Jernbaner igen, de maa da repræsentere et vist Værdibeløb. Man kan derfor ikke sige, at Pengene er satte til, fordi Pengene ere gaaede ud, men dertil kommer ogsaa noget helt andet: Den Forbedring af Status, der sker ved, at de forskellige Statsejendomme stige i Værdi fra Aar til Aar. Det er i Virkeligheden en Forbedring af Status, som ikke kan mærkes paa Kasseregnskabet, men som ikke desto mindre maa medtages, hvis man uden at skræmme Vælgerne vil give dem en ædruelig, faktisk Skildring af vore økonomiske Forhold.

Jeg har saa blot tilbage to Ting at berøre, den ene kort. Det er en Henstilling til det højtærede Finansudvalg om muligt at fremskaffe en Fortegnelse over de Beløb, for hvilke Staten har paataget sig Rentegaranti, svarende til de Fortegnelser, der fremkomme fra Ministerens Side over de af Statskassen udlaante Beløb. Jeg henstiller dette til det kommende Finansudvalgs Overvejelse.

Saa er der kun et enkelt Punkt, som kun indirekte vedrører Finansministeren, for saa vidt Finansministeren interesserer sig for en mulig Udvidelse af Landets Indtægtskilder, men mere direkte vedrører det Punkt jeg vil omtale, de ærede tilstedeværende Repræsentanter fra Vendsyssel. Jeg skal gøre det ganske overordentlig kort. — Jeg maa dog gaa en lille Smule tilbage i Tiden. For et Aarstid siden overrakte det ærede Medlem for Hjørring (Jungersen) mig et Brev fra en Vendsysselmand, i hvilket han skrev, at han havde boret efter Vand, men han havde ikke fundet Vand, men stinkende Luft, og da han havde tændt den, var den begyndt

at brænde, og den havde brændt 8 Dage i Træk, til han skrev Brevet og forespurgte, om det var muligt og tilraadeligt at anvende Udgifter til at komme til Klarhed over denne Sag. Jeg lod dette Brev gaa til Doktor Pingel, der atter raadførte sig med en højt anset Mineralog her i Landet, og man var enig om at fraraade Anvendelse af Udgifter for at undersøge Forholdet i Vendsyssel. Der er nogen Mulighed for, at dette Raad maa tilbagekaldes. For 6—7 Aar siden hændte det, at man paa en Jernbanelinie mellem London og Brighthon, en 46 miles Syd for London, altsaa i det sydlige England, en Del af Landet, der ligger fuldstændig uden for de stenkulførende Lag, ligeledes borede efter Vand til en lille Jernbanestation og traf paa Gas. Man syntes, det var ganske kuriøst, man tændte det, og da det vedblev at brænde, fik man den Ide at oplyse Stationen med det, og det har man gjort nu i 6 Aar, indtil tilfældigvis et Par Amerikanere, der ere bedre kendte med Forholdene i Pensylvanien, saa det. Englænderne kendte ikke noget videre til disse Forhold, det er den eneste Kilde for Naturgas i England, der er ikke truffet Naturgas andre Steder i England. Amerikanerne kendte det imidlertid; og man har nu foretaget Boringer med det Resultat, at et eneste af Borehullerne menes at kunne forsyne London med $\frac{1}{8}$ af dets daglige Gasforbrug. Det Jordbundslag, gennem hvilket denne Gas strømmer, hører til den yngste Juratid. Forsteninger fra den yngste Juratid forekomme ikke sjældent i Vendsyssel, særlig i den nordlige og østlige Del af Vendsyssel. Endvidere har man ved Boringer i Vendsyssel 4 à 5 Gange truffet saadanne Udstrømninger af Gas. En enkelt — jeg tror det var ved Nørre-Elkjær — brændte flere Maaneder i Træk, indtil den blev slukket. Grundfjældet i Vendsyssel kender man ikke; det er det eneste Distrikt i Danmark, hvor man ikke kender det, hvor man ikke har boret saa langt, at man er kommen til det faste Fjæld. Man har aldrig truffet Kridt og Kalk i Vendsyssel. Der er da Mulighed for — Muligheden kan ikke afvises — at det er Juraformationer, der ligge der oppe. Sagen forholder sig der, som sagt, saaledes, at man ved Boringer aldrig har truffet Kridt eller Kalk, at man har Juraforsteninger i Lighed med dem, man finder paa omtalte Sted i England, og at man i Vendsyssel har haft ikke saa faa Gasudstrømninger. Hvorvidt nu Befolkningen der oppe, som